GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek **Nro. 92.** 13. Sierpnia 1827.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujące

U w i a d o m i e n i e:

Dnia 12. Lipca r. z. obdarzono w Czerniowcach przeznaczonemi ze Skarbu na ulepszenie koni i bydła rogatego nagrodami osoby [...]sujące: Piotr Lauer z Tereblestyje dostał za najpiękniejszego ogiera 20 Cz. Złt.; Piotr Plau- z Nagetzkany i Marcin Haun z Tereblestyje najpiękniejsze klacze po 6 Cz. Złt.; Jerzy Gryczak z Małodyś za najpiękniejszego byka 12 ZR. M.K.; tudzież Jerzy Wagner z Tereblestyje i Iwan Makirny z Nagetzkany, każdy po 8 ZR. M. K. za najpiękniejsze jałówki.

Obywatele tutejszego miasta uznając zasługi przeniesionego do Uniwersytetu Wiedeńskiego Professora Józefa Winniwartera, nadali mu listem następującym prawo honorowego obywatela naszego miasta:

»Do Wielmożnego JP. Józefa Winniwartera, c. k. Radcy, wszystkich praw Doktora, zwyczajnego i publicznego Professora austryjackiego cywilnego prawa, Pro-Seniora Wydziału prawniczego, Przełożonego c. k. Urzędu rewizyjnego książek, Emeryta Rektora i Dziekana w c. k. Uniwersytecie Lwowskim:«

»Jeżli znamienite talenta i prawdziwe zasługi mają słuszne do wdzięczności prawo, zatem Wielmożny Pan Dobrodziej nabyłeś bezprzecznie takowego do wdzięczności tutejszéj Stolicy.«

»Długiem szeregiem lat pracy w tutejszym c. k. Uniwersytecie jako nauczyciel austryjackiego cywilnego prawa, udzielając chwalebnéj nauki i wybornego wykształcania tylu prawnikom i urzędnikom publicznym w zawodzie prawniczym i synom obywateli, nagromadziłeś WPan Dobrodziej zasługi, które Magistrat téj król. Stolicy nie w stanie inaczéj wynagrodzić, jak przez nadanie Mu niniejszem prawa na honorowego obywatela Lwowa.

»Przyjmij WWPan Dobrodziej z życzliwością niniejszy list na prawo honorowego obywatelu, jako dowód wysokiego upoważenia i wdzięczności, i racz imię swoje zapisać w księgę obywateli.«

»Uchwalono we Lwowie d. 31. Lipca 1827.

— Z Węgier. —

Gazeta Preszburska z d. 31. Lipca zawiera, co następuje:

Z różnych przedmiotów na ostatniém posiedzeniu Sejmowem rozpoznawanych, załatwiono w d. 26. t. m. na 255tém posiedzeniu, następujące: 1) Uciążliwość Komitatu Oedenburgskiego względem handlu winem, ma być N. Panu szczególniej przedstawiona; 2) projekta do artykułów prawa względem utworzenia akademii Ludwika, i 3) postrzeżenia deputacyi Państwa względem wsi do przyległych Zwierzchności sądowniczych przyłączonych. Poczém odczytano list datowany z d. 20. Maja t. r od owdowiałéj Hrabiny Anny Brunsvich, w którym ta wspaniałomyślna patryjotka oznajmia Stanom Panstwa, iż wszystek znaczny i szacowny zbiór minerałów i innych płodów natury i sztuki w 19 skrzyniach zachowany, po jéj małżonku najwyższym Sędziu Państwa pozostały, Muzeum narodowemu poświęca, co z powszechnem wynurzeniem wdzięczności przyjęto. Poczém połączyły się obiedwie Izby na wspólne posiedzenie dla wysłuchania czterech nowych N. Pana Rezolucyj, wydanych pod d. 23. Lipca: *a*) na najpokorniejsze przedstawienie Stanów Państwa z d. 7. t. m. »względem przywrócenia i pomnożenia krol. Węgierskiéj gwardyi przybocznéj« — na co N. Pan odpowiedzieć raczył: że pierwszy punkt dalszego rozpoznania przez Kancelaryją nadworną Siedmiogrodzką, a 6ty bliższego objaśnienia wymaga; że powtóre żołnierze gwardyi przybocznéj, szlachta, przez służbę na pięć lat ograniczoną, nie mogą miéć prawa do pensyj; tym zaś Oficerom, którzy po istotnéj służbie wojskowéj z sił wycieńczeni, do gwardyi przyjęci, zasłużyliby pensyje, N. Pan przeznaczy onym takową ze Skarbu. Co się dotycze trzeciego punktu, N. Pan zezwala na żądania Stanów Państwa w tym sposobie, iżby należne porcyje naturalnych produktów dostawiane były przez liwerantów na licytacyi w sąsiednich Komitatach Węgier wybranych, i by wprowadzenie takowych od myta cła i wszelkich innych Skarbowi przypadających opłat za przyzwoitą rękojmią uwolnione zostało; zaś listowanie pocztą gwardyi przybocznéj już na mocy dawniejszych rozporządzeń uwolnione od opłaty; 5) dóm gwardyi przybocznéj w Wiedniu nie może być od kontrybucyi uwolniony i tak nie znacznéj, jako rzecz prze-

)(

ciwna systematowi, który takich swobód nie dopuszcza; 7) wydatki przez wtargnienie nieprzyjaciela zrządzone, jako skutki nieszczęścia wszystkim właścicielom wspólnego, ponosić winni właściciele instytutu; 8) N. Pan najłaskawiéj rozporządzi, aby rachunki względem wpływu i wydatków mające być prowadzone ze strony gwardyi w języku węgierskim, Radzie król. Wielkorządztwa podawane, przez tę najwyższéj Instancyi posełane były. Manipulacyja kassy zostaje z resztą pod dozorem i odpowiedzialnością Kapitanów gwardyi przybocznéj. 9) N. Pan chce mieć wzgląd na Członków gwardyi w posunieniu onych na urzędy cywilne w miarę ich potrzebnych do tego zdolności i umiejętności, jakoteż rozkazuje, aby życzenia Stanów Państwa w 10. i 11. punkcie zawarte, były wykonane; daléj, że owe przedmioty objęte 12. i 13. punktem nie uszły uwagi najwyższéj, i że Monarcha zawsze o nich myślał, i na przyszłość nie zaniedba mieć starania, aby gwardyja ślachecka, przyboczna była ozdobą i odznaczeniem się narodu Węgierskiego, ztąd potrzeba w 13tym punkcie namieniona ustaje. Że resztą Najjaśniejszy Pan i ten nowy dowód rzetelnéj uległości Stanów Państwa ku Jego uświęconej osobie, jakoteż szczególną troskliwość około wykształcenia młodzi wzrastającéj dla nadziei ojczyzny, przyjmuje z upodobaniem i przyjemną jest Monarsze ofiara 100,000 Złł. M. K., względem użycia których na cel przez Stany Państwa oznaczony, N. Pan będzie miał staranie. — *b*) Treść najwyższéj Rezolucyi równie z d. 23. t. m. na najpokorniejsze przedstawienie Stanów Państwa z d. 9. t. m. względnie regnikolarnej kassy i Muzeum narodowego, jest ta, że gdy dóm w skutek 93go artykułu z 1715 r. oddany na własność i użytek obywateli, przeto koszta potrzebne na poprawę i utrzymanie przywiązane są do własności. Co do wszystkich innych punktów tegoż przedstawienia, zezwolił Monarcha na życzenia Stanów Państwa, i rozporządzić raczył, aby te urzeczywiszczone zostały. Nakoniec N. Pan zezwala, aby imiona tych, którzy przyłożyli się do funduszu Muzeum narodowego, wiecznéj pamięci podane zostały.

Dwoma innemi najwyższemi Rezolucyjami z téjże samej daty, raczył N. Pan równie z d. 9. t. m. przedstawione artykuły o indygenatach, tudzież względem niektórych uciążliwości i postulatów, zatwierdzić, i co się dotycze pierwszych, łaskawie oświadczyć, iż przyjemną było dla N. Pana, że Stany Państwa przy téj sposobności chciały dać nowy dowód czułéj miłości narodu Węgierskiego ku swojemu Królowi.

Na 256tem wspólnem posiedzeniu Sejmu odprawionem w d. 27., odczytano najpokorniejsze przedstawienie Stanów Państwa względem terminu przyszłego Sejmu, jakoteż adres dziękczynny za najłaskawsze zezwolenie do założenia akademii Ludwika, do którego załączono oraz pierwszy artykuł do prawa i w sposobie zwyczajnym N. Panu przesłano.

W d. 28. po naradach cyrkularnych nad projektem przedstawienia uciążliwości Komitatu Oedenburgskiego ogłoszono na 257mém wspólném posiedzeniu najwyższą Rezolucyją z d. 12. t. m. względem soli w istotnéj treści podobnéj przeszłym. Wczoraj było 258me posiedzenie Sejmu i w Izbie Magnatów prezydował znowu J. C. M. Arcy-Xiążę Palatyn, który w d. 28. t. m. o wpół do 12téj w nocy z Wiednia powrócił; (poczém rozeszła się wieść, że w d. 2. Sierpnia przybędzie król. Węgierska nadworna Kancelaryja. (*G. W.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Chiny.

Podług doniesień świeżo otrzymanych od granic chińskich, zdaje się, że Ai-Chodżja, potrafiwszy ściągnąć znaczne stronnictwo, skutecznie posunął swoje podbicia, i że Chińczykowie ustąpić musieli w wielu utarczkach przed mieszkańcami Bucharyi mniejszéj; lecz nareszcie rząd Chiński wysłał do téj prowincyi znaczne wojsko, które odparło milicyją Bucharyjską i odebrało jej działa. W téj okoliczności, Ai-Chodżja, naczelnik powstania, utracił życie, a Kun-Chodżja, brat jego, schronił się do Kirgizów. Cztery miasta, które się były dostały powstańcom, poddały się zwycięzcom, a ci podwoili haracz coroczny, opłacany przez ich mieszkańców. Chińczykowie rozsiewają pogłoskę, jakoby Ai-Chodżja miał w swoim orszaku kilku Europejczyków. — Handel odzyskał swoję zwyczajną czynność, i już karawany Bucharyjskie idą do miejsc, w których się zbywają produkta téj krainy. (*D. A.*)

Zjednoczone Stany Ameryki północnéj.

Wiadomości z Nowego Yorku z d. 24. Czerwca zawierają: Jenerał Jackson codziennie zyskuje więcéj popularności. Z tonu obrad publicznych i zewsząd nadchodzących adressów z niejaką wnoszą pewnością, że podczas następujących wyborów mianowany będzie Prezydentem Zjednoczonych Stanów.

Jak ważny jest handel z Kuba dla Zjednoczonych Stanów Ameryki północnéj, okazuje się z tąd, że z 56 obcych okrętów, które w d. 26. Maja stały w porcie Hawanny, 51 było z Ameryki połnocnéj. (*G. W.*)

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Uroczystość koronacyi Króla Jego Mości ob-

chodzono w d. 19. Lipca; giełda i wszystkie publiczne urzędy były zamknięte. J. K. M. Xiążę Sussex dla uczczenia dnia tego odprawił obroty z kompaniją artyleryi, która jest bezposrednio pod rozkazami Króla Jmci.

Xiążę Wellington miał posłuchanie u Króla. Kuryjer, sprzeczny innym Dziennikom, które twierdzą, że Król wezwał do siebie Xięcia, i w tem wielką rzecz upatrują, czyni uwagę, że to nic nie było, jak tylko oddanie hołdu, który Xiążę, lubo do tego od nikogo nie był wezwany, złożył Królowi w rocznicę koronacyi.

Sun mówi: Sir Humphry Davy podał proźbę o uwolnienie jako Prezydent król. Towarzystwa, i dodaje: mówią, że P. Peel będzie na ten urząd mianowany.

Podług Dziennika *Globe and Traveller*, zajść miały między Paszą Egiptu a Angielskim Jeneralnym Konzulem tak ważne nieporozumienia, że Konzul wezwać miał obrony Admirała na stanowisku pod Maltą.

Poseł Francuzki, Xiążę Polignac, wyjechał w d. 25. Lipca rano z rodziną swoją z Londynu do Paryża za pozwoleniem swojego rządu.

Pierwszy Sekretarz Legacyi, P. Roth, który pod niebytność Posła pełni obowiązki Sprawującego interesa, przedstawiony był w dniu 24. w tym charakterze Sekretarzowi Stanu spraw zewnętrznych, Wicehr. Dudley and Ward.

P. Kanning powrócił w dniu 26. Lipca z Chiswick do Londynu.

Dziennik Telegraf Hampshirski mówi o traktacie między Anglija a Mexykiem zawartym, i przez ostatnie Państwo ratyfikowanym, co następuje: »P. Kanning miał początkowo obstawać przytém, aby traktat ten uznał wykonanie obrządku protestanckiego w Mexyku w tym samym sposobie, jak się na to w Kolumbii zgodzono. Atoli po długiém naradzeniu się, zaniechano tego punktu, nie w skutek opozycyi ze strony jakiego Członka Mexykańskiego rządu, lecz z przekonania, iżby niepotrzebną, a nawet niebezpieczną rzeczą było, wyrażać się względem tego punktu formalnie w traktacie z obcym narodem, gdzie jeszcze tak silny jest wpływ Xięży i Mnichów na niższą klassę pospólstwa. Z tego powodu dozwolą rzeczy téj iść swoim trybem, i Lord Oxford, wyjeżdżający niezwłocznie do Mexyku jako Pełnomocny Minister, ma wziąć Kapelana, i takowy w jednym pokoju domu Poselstwa sprawować będzie nabożeństwo, na którém wszyscy Angielscy poddani bez wszelkiéj przeszkody będą mogli znajdować się. Z ukontentowaniem dowiadujemy się, że P. Ward zjednał sobie poważanie wszystkich członków rządu Mexykańskiego i oświeconych ludzi w kraju. Przed jego odjazdem ofiarował mu Prezydent Vittoria sztukę rodzimego srebra znacznéj objętości, i jednę z największych, jakie kiedyś wydobyto z kopalni Ameryki południowéj. P. Ward na wyraźne proźby P. Kanninga zwiedził wszystkie kopalnie Peruwijańskie, i zdał obszerny raport z rocznego dochodu i nadziei w przyszłości. Wnioskowanie tego raportu P. Ward nietylko jest zachęcającém dla kapitalistów interesowanych przy obrabianiu kopalni, lecz z tego pokazuje się jeszcze, że rząd Mexykański wszelkich używa sposobów do zadosyć uczynienia swoim pieniężnym obowiązkom, powiększenia swoich związków handlowych i ulepszenia wewnętrznego stanu kraju. Traktat handlowy, o który układa się z Mexykiem B. Poinsett, Poseł Zjednoczonych Stanów, zdaje się, że nie tak prędko przyjdzie do skutku. Wiadomo, że Kongres i Senat odrzucą wszystkie projekta, któreby się Angielskiemu interesowi sprzeciwiały; w teraźniejszéj chwili traktatowi temu sprzeciwia się ta okoliczność, że Amerykanie żądają linii granicznéj, przezcoby zyskali prowincyją Texas. (*D. A.*)

Francyja.

Podług Dziennika Departamentu północnego, podróż Króla do St. Omer jest uchwalona.

Król Jmć opuści St. Cloud w d. 3. Września; zwiedziwszy obóz, pojedzie do Dunkierki, a w dniu 7. stanie w Lille. Nieobecność Monarchy trwać będzie dni dwadzieścia. Poczém Król Jmć przeniesie się do Tuileryjów, gdy wszelkie poprawy około budowy będą ukończone.

Podług depeszy telegraficznej z Brestu z d. 25. Lipca, wyszły tamże w tym dniu pod żagle przy pomyślnym wietrze dwa okręty linijowe, dwie fregaty i jedna korweta. Obadwa okręty linijowe i obiedwie fregaty płyną na morze śródziemne.

Monitor z dnia 27. Lipca zawiera artykuł następujący: »Podług podania, na którego rzetelność spuścić się możemy, zbiera Francyja w téj chwili o wiele znaczniejszą siłę na morzu śródziemném, niżeli tamże utrzymywać zwykła. Siła ta podzielona jest szczególniéj między eskadrę Lewantu, dywizyję blokującą porty Rejencyi Algierskiéj, i okręty potrzebne do uważania korsarzów, którzy pomimo téj baczności mieli ujść z pomienionych portów. — Eskadra Lewantu wynosić ma dwadzieścia i trzy żagli; między temi liczą cztery okręty linijowe, Scipio, Wrocław, Trydent i Prowancyja, wszystkie o 74 działach; daléj jedna fregata, Syrena, o 58 dzia-

łach, trzy fregaty, Armida, Juno i Magicienne, o 44 działach, i jedenaście mniejszych okrętów. Eskadra ta będzie około połowy Sierpnia w gotowości do działań pod dowództwem Kontr-Admirała Kawalera de Rigny. — Okrętów użytych do blokowania portów rejencyi Algierskiéj jest siedm, i niebawem liczba onych dojdzie dwunastu; między temi dwie fregaty o 58 działach, Amphitrite i Westalka, trzy fregaty o 44 działach, Stałość, Cybela i Galatea; jedna korweta i sześć mniejszych statków. — Sześć innych okrętów krążyć będzie na różnych punktach morza śródziemnego, mianowicie pod przylądkiem Bona, przy brzegach Włoskich, wyspach Balearskich i t. d. Między temi okrętami są dwie fregaty o 58 działach, Maryja Teressa, i jedna o 44 działach, Aurora. — Nakoniec użytych będzie cztery brygów i kilka galiot dla konwojowania okrętów kupieckich na obudwóch głównych linijach, z Marsylii do Kadyxu, i z Marsylii na Archipelag. Tak więc samo morze śródziemne zatrudnia blisko pięćdziesiąt okrętów marynarki królewskiéj, nie licząc w to stanowiska pod Barceloną. — Na oceanie jest przeszło sześćdziesiąt okrętów, z których dziewięć fregat zajmują stanowiska Kadyxu, brzegów zachodnich Afryki, Indyjów, Ameryki południowéj, Antyllów i nowéj ziemi; niektóre krążą wzdłuż brzegów Hiszpańskich, dla szukania korsarzów Amerykańskich, którzy pod pozorem szkodzić handlowi Hiszpańskiemu, popełnili rozboje na Francuzkich okrętach. — W żadnéj epoce pokoju nie panowała taka czynność w portach Królestwa; ostatnie uzbrojenia uskuteczniono z uwagi godną szybkością. Z dwudziestu czterech okrętów, między temi cztery linijowe okręty i osm fregat, których uzbrojenie w ostatnim czasie do nadzwyczajnéj służby nakazane, tylko jeszcze cztery lub pięć brygów kończą, i takowe według wszelkiego do prawdy podobieństwa jeszcze przed 10. Sierpnia wyjdą na morze.« *(D. A.)*

Niemcy.

Podług najnowszych wiadomości z Lubeki, flota Rossyjska, złożona z 9 okrętów linijowych i 13 fregat, przybyła w dniu 20. Lipca do Sundu, i stała na kotwicy pod bateryją trzech koron. *(G. W.)*

Prussy.

Król Jmć wyjechał do Cieplic.

Gazety Berlińskie z d. 30. Lipca donoszą: Zaślubienie Xiężniczki Augusty Solms-Braunfelskiéj, córki J. K. M. Xiężnéj Kumberlandyi, z Xięciem Albertem Szwarzbursko-Rudolsztadzkim, dopełnione zostało, skromnie, w gronie król. rodziny d. 26. Lipca w zamku król. w Szenhausen, ponieważ dla żałoby nie dawno zmarłego Xięcia Thurn-Taxis, szwagra Xiężnéj Jmci, wszelka świetna uroczystość musiała być zaniechaną. *(G. W.)*

Wiadomości handlowe.

— *Z Warszawy.* —

Kurs listów zastawnych,
z d. 6. Sierpnia 1827.

Za sto Złp. w listach zastawnych bez 2ch kuponów, białych.

Przedający żądają	Złp. 81 gr. —
Kupujący ofiarują	— 81 — —

Istotnie nie przedano.

Na ostatnich targach warszawskich płacono za korzec żyta Złp. od 13 do 15. — Pszenicy od 17 i pół do 20 i pół. — Jęczmienia od 13 do 15. — Owsa od 9 do 10 Złp. w drobnych i cząstkowych kupnach.

— *Z Londynu d. 24. Lipca.* —

Zboże. Dnia wczorajszego, nader szczupły był dowóz pszenicy i mąki. Najlepsza przenica miała duży odbyt po cenie zeszło-tygodnowéj. Pszenicy zagranicznéj przedano nie wiele po ostatnéj cenie; jeżeli deszcze dłużéj padać będą, znajdzie się o nią dużo żądania, nie masz bowiem prawie żadnych zapasów z dawniejszéj. Jęczmienia krajowego nic nie widać a zagraniczny lichy ma odbyt i po cenach zniżonych. Najlepszy owies czy to obrokowy czyli na mielenie, płacono 1 szyl. drozéj; pośledniejszego niepolepszyły się ceny. Fasola trzyma się w cenie Za Groch biały nowy płacono 48 szyl. Rzepaku sprzedano małą partyją po 27 szyl. ale te ceny niemogą za normę być uważane. Kukurudza 32 do 34. Na składach pod zamknięciem rządowem znajduje się pszenicy 263,864; jęczmienia 12,655; Owsa 8367; Fasoli 6977; Grochu 1239; Nasienia lnanego 7451; Rzepaku 554 kwarterów. Nasienia koniczyny 34,621, mąki 5175 Centnarów.

— *Z tamtąd d. 27. Lipca.* —

Zboże. Lubo targ roszpoczął się napozór nienajpomyślniéj, a to dla nastąpionéj niepogody, pszenica jednak utrzymała się w cenie, z powodu że zapasy jéj są bardzo szczupłe. Jęczmień popłaca, bo dotąd jest wiele dopytujących się o niego na potrzeby krajowe. *(G. P.)*

Sprostowanie. W Nrze. przeszłym na str. 1. w przedziale 1. w wierszu 4. od dołu, miast: „i W. Ochmistrza i t. d." — czytaj: „z godnością W. Ochmistrza i t. d."

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; Druk Piotra Pillera.